

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedyjev trg 11

P-445/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja TRGOVAČKI CENTAR MILENIJ d.o.o. u stečaju, Sesvete, Ljudevita Posavskog bb, OIB: 2268998619 zastupan po punomoćnici Anamariji Ivanković, odvjetnici iz Zagreba, Britanski trg 10, umješač na strani tužitelja Prigorka d.d. u stečaju, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3, OIB: 44010339796, zastupan po odvjetnici Maji Miljuš iz ŠEBETIĆ I PARTNERI odvjetničko društvo u Zagrebu, Đorđićeva ulica 6, te umješač na strani tužitelja Zgrada Ulica Ljudevita Posavskog 3, SESVETE, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3, OIB: 31070525781, zastupan po punomoćnici Dunji Belaić Goleš, odvjetnica iz Zagreba, Sveti Duh 2, protiv tuženika GENERALI OSIGURANJE d.d., Zagreb, Bani 110, OIB: 10840749604, zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničko društvo ETEROVIĆ, ŠARAC I TOPIĆ j.t.d. iz Zagreba, Palmotićeve 68 i umješača na strani tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, umješača na strani tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog umješača na strani tuženika s danom objave 8. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e:

I Nalaže se tuženiku GENERALI OSIGURANJE d.d., Zagreb, Slavenska avenija 1B, OIB: 10840749604 isplatiti tužitelju TRGOVAČKI CENTAR - MILENIJ d.o.o. u stečaju, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3, OIB: 2268998619 na račun depozita Trgovačkog suda u Zagrebu za stečajni spis koji se vodi nad tužiteljem pod posl. br.: St-1247/2018, broj računa IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d, Model: HR05, poziv na broj: 540-1247-18 i to iznos od 695.460,30 eur/5.239.945,63 kn, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 17.02.2012. god. pa do 31.07.2015. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, zateznu kamatu obračunatu na iznos od 60.123,43 EUR/453.000 kn od 17.02.2012. do 30.10.2012. prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za osam postotnih poena, zateznu kamatu obračunatu na iznos od 140.093,05 EUR/1.055.461,05 kn od 17.2.2012. do 19.03.2013. prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 228.237,49 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 53.170,59 eur, u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku da umješraču Prigorka d.d. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 68.136,39 eur, u roku od 15 dana.

V Nalaže se tuženiku da umješraču Zgrada Ulica Ljudevita Posavskog 3, SESVETE, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 17.575,78 eur, u roku od 15 dana.

VI Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 810.330,13 eur, kao neosnovan.

VII Odbija se zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 202.770,02 eur, kao neosnovan.

VIII Odbija se zahtjev umješrača Prigorka d.d. za naknadom parničnog troška u iznosu od 111.820,47 eur, kao neosnovan.

IX Odbija se zahtjev umješrača Zgrada Ulica Ljudevita Posavskog 3, za naknadom parničnog troška u iznosu od 33.659,21 eur, kao neosnovan.

i
r i j e š i o j e

Zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 470.235,00 eur, odbacuje se kao nedopušten.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi u bitnom, da je kod tuženika osigurao objekt Trgovačkog centra MILLENIUM u Sesvetama, Ljudevita Posavskog bb u svojstvu ugovaratelja osiguranja i osiguranika, a u ime i za korist vlasnika objekata u trgovačkom centru temeljem Ugovora o među vlasničkim odnosima od 07.04.2005. Osiguranje je ostvareno na temelju ponude za osiguranje od 06.05.2011. koja je prihvaćena i potpisana po ugovaratelju osiguranja- osiguraniku 11.05.2011. te na temelju nje ispostavljene police osiguranja u kojoj je tuženi preuzeo u pokriće rizike na poslovnom kompleksu kojim upravlja tužitelj po polici osiguranja imovine od 12.05.2011. Dana 14.02.2012. nastupio je osigurani slučaj – požar na objektu u osiguranju u kojem je znatan dio poslovne zgrade kojom upravlja tužitelj, u velikoj mjeri oštećen. Požar je nastupio zbog kvara na elektro instalaciji objekta što je utvrdila mjerodavna služba MUP-a, a koji rizik je osiguran ponudom i policom osiguranja. Navodi da je šteta prijavljena tuženiku dana 17.02.2012., da je nakon prijave štete u više navrata kontaktirao tuženika, osigurao mu je uvjete za utvrđivanje opsega i visine štete te stavio na raspolaganje svu dokumentaciju koja bi mogla biti relevantna za njezino utvrđenje te je istodobno zatražio isplatu akontacije štete. S obzirom da je osigurani objekt veliki trgovački centar koji je u požaru oštećen u mjeri koja onemogućava poslovanje većem broju njegovih korisnika, bez brze sanacije, šteta na objektu i interesima korisnika svakodnevno se povećava. Stoga je tužitelj izvršio čišćenje objekta i pripremu za sanaciju ali za popravak/sanaciju objekta odnosno dovođenje objekta u prvobitno stanje (stanje neposredno uoči nastanka štete) nije raspolagao sa novčanim sredstvima. Navodi da iako za to nije bilo zapreka, tuženik nije izvršio izvid ni utvrđenje opsega i visine štete u suradnji s tužiteljem, kako je to u Uvjetima i zakonskim propisima o osiguranju predviđeno, niti je isplatio akontaciju štete, u korespondenciji je neprekidno zahtijevao dokumentaciju koja nije od utjecaja za utvrđenje visine štete te je tužitelj na svoj trošak izvršio potrebna vještačenja od strane ovlaštenih osoba i postavio svoj konačni odštetni zahtjev dana 27.08.2012., a koji je tuženik zaprimio dana 29.08.2012. U tom zahtjevu je, uz štetu na objektu procijenjena i dodatna šteta koja proizlazi iz odgode njegove sanacije do utvrđenja tog Nalaza. Tuženik je odgovorom na odštetni zahtjev tužitelja, bez ozbiljne argumentacije, osporio dijelove tog zahtjeva. Istodobno je izvijestio tužitelja da je putem Općinskog suda u zagrebu osnovao polog u korist tužitelja u visini od 453.000,00 kuna kao iznos nespornog dijela štete. Sudski polog proveden je u izvanparničnom postupku pod brojem R1-670/12, doznačen tužitelju. Ova isplata provedena je bez ikakvog obrazloženja na koji način je tuženik utvrdio visinu nespornog dijela štete te zašto nije isti izravno plaćen kada je situacija vezana za objekt i njegovu sanaciju kritična i dnevno se pogoršava. U tom smislu tužitelj je uputio obrazloženi prigovor tuženiku na koji nije dobio odgovor. Iz prezentiranog postupka razvidno je da tuženik ne osporava pokriće po osiguranom odnosu i obvezu na isplatu osigurnine, međutim, osporava se visina zahtjeva. Kako se osigurani slučaj dogodio, a tuženik nije namirio štetu tužitelju, tužitelj je podnio tužbu u ovdje utuženom iznosu.

2. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik navodi u bitnom, da priznaje pasivnu legitimaciju te da je 14.02.2012. građevinski objekt "Trgovački centar Milenij d.o.o." imao zaključenu policu osiguranja imovine od rizika požara broj P15-1020116325 kod tuženika te nastanak osiguranog slučaja. Tuženik prvenstveno ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije osiguranika (tužitelja) budući da tuženiku za cijelo vrijeme trajanja obrade odštetnog zahtjeva pa tako niti nastavno uz predmetnu tužbu nisu dostavljeni međuvlasnički ugovori temeljem kojih bi se utvrdili aktivno legitimirani osiguranici (suvlasnici, upravitelji i ugovorni zastupnici) te da je zbog navedenog (zbog izostanka dostave međuvlasničkih ugovora), svoju namjeru isplate nespornog dijela štete u iznosu od 453.000,00 kn morao realizirati putem instituta sudskog pologa kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem R1-670/12-5 dana 25.09.2012. U međuvremenu tuženik je podnio navedenom sudu drugi prijedlog za otvaranjem sudskog pologa iznos od 140.083,75 eur / 1.055.461,05 kn kao isplata daljnjeg nespornog dijela štete. Nadalje, tuženik se protivi korištenju nalaza i mišljenja vještaka dipl. ing. Stanislava Dusparića priloženog uz tužbu te osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva kao prekomjerno postavljenu u odnosu na stvarno nastalu štetu na predmetnom objektu. Navodi i da je požarom oštećeni dio građevinskog objekta Trgovačkog centra Milenij višestruko osiguran policama osiguranja imovine za isti rizik (požar) i kod Croatia osiguranja d.d. broj 0176240333368 REE te kod Basler osiguranja d.d. broj 11-7001880849 da su ti osiguratelji vršili uplate te ističe prigovor dvostrukog ili višestrukog osiguranja u svrhu izbjegavanja dvostruke naplate štete te prigovor ispunjenja. Navodi i da za predmetni štetni događaj postoji odgovornost vlasnika poslovnog prostora (salona namještaja) u kojem je uslijed kvara na produžnom kablju došlo do zapaljenja. Navodi i da tužitelj nije poduzeo sve potrebne radnje radi umanjenja vlastite štete.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu i to u: ponudu od 6. svibnja 2011. (list 5 – 9 spisa), dopis od 12. svibnja 2011. (list 10 spisa), polica osiguranja imovine od 12. svibnja 2011. (list 11 – 13 spisa), potvrda Policijske postaje Sesvete od 27. ožujka 2012. (list 14 spisa), opći uvjeti za osiguranje imovine (list 15 – 24 spisa), prijava štete nakon požara od 10. travnja 2012. (list 25 spisa), odštetni zahtjev od 8. lipnja 2012. (list 26 spisa), fotografije (list 27 – 64 spisa, list 85 – 106 spisa, list 167 – 230 spisa, list 328 – 359 spisa, list 847 – 849 spisa, list 1163 – 1166 spisa), vještački nalaz i mišljenje od mr. sc. dipl. ing. građ. Stanislava Dusparić (list 65 – 71 spisa), troškovnik sanacija štete (list 72 – 84 spisa), izvadak iz zemljišne knjige od 14. svibnja 2012. (list 109 spisa), izvod iz katastarskog plana od 14. svibnja 2012. (list 110 spisa), sudska praksa (list 111 spisa, list 132 – 133 spisa, list 984 – 994 spisa, list 1132 – 1134 spisa, list 1287 – 1290 spisa, list 1456 – 1489 spisa, list 1493 – 1498 spisa, list 1503 – 1532 spisa, list 1699 – 1709 spisa), dopis od 7. svibnja 2012. (list 112 spisa), dopis od 24. travnja 2012. (list 113 spisa), dopis od 16. travnja 2012. (list 114 – 115 spisa), dopis od 20. srpnja 2012. (list 116 – 117 spisa), dopis od 27. srpnja 2012. (list 118 – 119 spisa), dopis od 17. srpnja 2012. (list 120 – 121 spisa), dopis od 27. kolovoza 2012 (list 122 spisa), odštetni zahtjev (list 123 – 125 spisa), dopis od 19. rujna 2012. (list 126 – 128 spisa), dopis od 26. rujna 2012. (list 129 – 131 spisa), izvadak o promjenama i stanju računa (list 134 spisa), snimka postojećeg stanja (list 135 – 137 spisa), ugovor o izradi projektno tehničke dokumentacije za sanaciju građevine od 25. travnja 2012. (list 138 – 140 spisa), ponuda od 24. travnja 2012. (list 141 – 142 spisa), izvadak iz sudskog registra od 7. rujna 2011. (list 144 – 147 spisa), potvrda Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu od 22. rujna 2008. (list 149 spisa), snimka postojećeg stanja nakon požara

(list 231 – 252 spisa), ponuda broj 024/2012 od 26. ožujka 2012. (list 254 spisa), ponuda P-6310 od 27. ožujka 2012. (list 255 – 256 spisa), ponuda za opremu, materijal i radove (list 257 – 262 spisa), izvještaj (list 263 – 266 spisa), troškovnik sanacije (list 267 – 284 spisa), izjava o suglasnosti od 20. svibnja 2012. (list 285 spisa), račun broj US00009-12 od 24. svibnja 2012. (list 286 spisa), račun broj 02/12 od 16. kolovoza 2012. (list 287 spisa), račun broj 136/12 (list 288 spisa), polica osiguranja broj 017624033368 REE od 29. prosinca 2011. (list 293 spisa), polica osiguranja broj 017624033368 od 29. prosinca 2011. (list 294 – 297 spisa), polica osiguranja imovine broj 11-70001880849 od 31. svibnja 2011. (list 298 – 299 spisa), nalaz i mišljenje Sektora kriminalističke policije, Odjel općeg kriminaliteta (list 300 – 308 spisa), zapisnik sa Skupštine suvlasnika od 7. travnja 2005. (list 608 – 615 spisa), međuvlasnički ugovor od 7. travnja 2005. (list 616 – 623 spisa), popis suvlasnika poslovne građevine "Millennium centar" (list 624 – 651 spisa), ugovor o upravljanju Millennium centrom od 7. travnja 2005. (list 652 – 658 spisa), dokumentacija o etažiranju od 20. kolovoza 1997. (list 662 – 771 spisa), katastarski plan (list 773 spisa), iskaz suvlasničkoj dijela u odnosu na ukupnu nekretninu (list 774 – 784 spisa), tlocrt (list 785 – 788 spisa), dopis od 16. rujna 2014. (list 809 – 810 spisa), obračun štete od 5. prosinca 2012. (list 824 – 833 spisa), opis postojećeg stanja građevine nakon štetnog događaja (list 841 – 846 spisa), troškovnik demontaže i rušenja (list 850 – 851 spisa), troškovnik tesarskih, ab i armiračkih radova (list 852 – 853 spisa), troškovnik dobave i montaže čelične konstrukcije i krovista (list 854 – 855 spisa), troškovnik sanacije aluminijskog pročelja i bravarije (list 856 spisa), troškovnik radova na strojarskim instalacijama (list 857 spisa), troškovnik rada na elektroinstalacijama (list 858 spisa), troškovnik obrtničkih radova (list 859 – 861 spisa), troškovnik radova na sanaciji (list 862 spisa), troškovnik čišćenja (list 863 spisa), proračun otpornosti i stabilnosti čelične krovne konstrukcije (list 875 – 910 spisa), analiza tržišta (list 995 – 996 spisa), zapisnik o potvrđivanju činjenica (list 1115 – 1119 spisa), međuvlasnički ugovor od 31. svibnja 2017. (list 1120 – 1123 spisa), popis uknjiženih vlasnika (list 1124 – 1131 spisa), izvadak iz zemljišnih knjiga od 5. srpnja 2019. (list 1196 spisa), popis imovine i obveza (list 1291 spisa), popis radova (list 1338 – 1347 spisa), dopis od 3. siječnja 2013. (list 1352 spisa), e-mail korespondencija (list 1353 spisa, list 2251 spisa), izvod iz Poslovne Hrvatske (list 1752 – 1753 spisa), izvadak iz zemljišne knjige od 14. svibnja 2026. (list 1759 – 2250 spisa), izjava o stupanju u parnicu na strani tužitelja od 19. svibnja 2026. (list 2260 – 2263 spisa), ugovor o upravljanju poslovnim zgradom od 6. travnja 2026. (list 2264 – 2272 spisa), godišnji program upravljanja za 2026. godinu (list 2273 spisa), međuvlasnički ugovor od 7. ožujka 2026. (list 2298 – 2307 spisa), popis zajedničkih dijelova i uređaja građevine (list 2308 – 2309 spisa), shematski prikaz zgrade (list 2319 – 2326 spisa). Sud je izveo građevinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dipl. inž. građ. Maji Petrović (list 911 – 932 spisa), očitovanje vještaka od 16. lipnja 2015. (list 967 – 971 spisa), dopune nalaza i mišljenja (list 1302 – 1312 spisa) te je proveo strojarsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dipl. inž. str. mr. sc. Krunoslav Ormuž (list 1031 – 1073 spisa, list 1406 – 1410 spisa) i dopunu nalaza i mišljenja (list 1150 – 1156 spisa, list 1373 – 1383 spisa), (dokumentacija list 2350-2352), prijemni pečat stečajnog spisa br. St-1247/18 (list 2361 spisa).

4. Provedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje u tekstu ZPP) te je na temelju rezultata provedenog postupka utvrdio da je tužbeni osnovan.

5. Rješenjem ovog suda br.P-4710/12 od 14.10.2021. sud je utvrdio prekid postupka jer je odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu St-1247/2018 od 27. rujna 2019. godine otvoren stečajni postupak nad tužiteljem, a postupak je nastavljen rješenjem suda od 26.05.2022.

6. Rješenjem suda broj P-4710/12 od 14.01.2019. sud je dozvolio sudjelovanje Croatia osiguranje d.d. kao umješaću na strani tuženika jer je isti dokazao postojanje pravnog interesa da tuženik uspije u sporu jer je policom osiguranja odgovornosti iz djelatnosti osiguran kod umješaća.

7. Rješenjem suda broj P-4710/12 od 19.11.2020. sud je dozvolio sudjelovanje Prigorka d.d. u stečaju kao umješaću na strani tužitelja s obzirom da sud smatra da je isti dokazao postojanje pravnog interesa da tužitelj uspije u sporu jer je policom osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti osiguran kod umješaća.

8. Rješenjem suda broj P-445/26 od 26.05.2026. sud je dopustio sudjelovanje Zgrada Ulica Ljudevita Posavskog 3, Sesvete, zastupane po upravitelju PRS-FM &L,-OPEROSA d.o.o. kao umješaća na strani tužitelja budući je ocijenio da umješać ima pravni interes da tužitelj uspije u ovoj parnici, s obzirom da se odluka u ovoj parnici odnosi na ostvarenje prava koja povezuje sa suvlasnicima predmetne zgrade. Suvlasnici zgrade, odnosno sukladno Zakonu o upravljanju i održavanju zgrade, koji je u međuvremenu, dana 01.01.2025. godine, stupio na snagu, ishodili su potrebnu identifikaciju pravovremenim upisom u propisani obvezni Registar zajednice suvlasnika te je to sada: Zgrada Ulica Ljudevita Posavskog 3, SESVETE, OIB: 31070525781.

9. Predmet spora prema zahtjevu iz tužbe bila je isplata iznosa od 1.919.916,61 eur koji prema navodima tužbe obuhvaća štetu na predmetu ugovora osiguranju, poslovnom centru Trgovački centar Millenium u Sesvetama, podmireni trošak sanacije objekta, trošak utvrđenja štete, povećanje štete zbog izostanka pravovremene isplate osigurnine od strane tuženika.

10. S obzirom na neosporenu tvrdnju tuženika da je s osnove osigurnine iz predmetnog ugovora o osiguranju putem sudskog pologa platio iznos od 200.207,19 eur te da je provedenim vještačenjima utvrđeno da šteta uvidu troškova potrebnih da se zajednički dijelovi zgrade dovedu u stanje prije nastanka osiguranog slučaja iznosi 895.667,48 eur, tužitelj je podneskom od 13. svibnja 2025. postavio zahtjev za isplatu iznosa od 695.460,30 eur sa zateznim kamatama, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznose podmirene sa zakašnjenjem. Iz ovako postavljenog zahtjeva, s obzirom na predmet vještačenja, proizlazi da tužitelj traži isplatu osigurnine u iznosu troškova popravka oštećene imovine, zajedničkih dijelova zgrade Trgovački centar Millenium u Sesvetama.

11. Dakle, predmet spora je zahtjev tužitelja kojim traži isplatu osigurnine u iznosu troška popravka oštećene imovine i to u iznosu od 695.460,30 eur sa zateznim kamatama.

12. Među strankama nije sporno da je tužitelj s tuženikom sklopio ugovor o osiguranju i da se ostvario osigurani rizik - požar 14. veljače 2012., u kojem je predmet

osiguranja oštećen. Nije sporno niti da je tuženik nakon podnošenja tužbe tužitelju po polici po nastalom osiguranom slučaju isplatio iznos od 60.123,43 eur/453.000,00 kn dana 30.12.2012. te potom dana 19.03.2013. na račun tužitelja uplaćen je i iznos od 140.083,75 eur/1.055,461,05 kn, sveukupno 200.207,19 eur/1.508.461,05 kn.

13. Prvenstveno je sporna legitimacija tužitelj tražiti isplatu utuženog iznosa. Iz ponude tuženika za osiguranje imovine od 6. svibnja 2011. (str. 5. – 8. spisa), koja je potpisana i ovjerena pečatom tužitelja 11. svibnja 2011., proizlazi da je predmet ugovora, vezno uz osiguranje od požara, imovina i to:

- poslovni kompleks na 2 kata, objekt masivne građe, ukupne veličine 13 166 m²,
- cjelokupna oprema, strojevi i aparati, kao i inventar u struci prema poslovnim knjigama.

14. U ugovoru je tužitelj naveden kao ugovaratelj osiguranja i kao osiguranik, a naznačeno je da je on suvlasnik, upravitelj i ugovorni zastupnik suvlasnika prema međuvlasničkim ugovorima.

15. Iz spisa proizlazi da je tužitelj zahtjev iz tužbe temeljio na činjenici da je upravitelj predmetnog objekta prema Ugovoru o upravljanju zgradom i Međuvlasničkom ugovoru. Naime, osiguranik po ugovoru o osiguranju je tužitelj. Osiguranik je suvlasnik, upravitelj i ugovorni zastupnik drugih suvlasnika prema međuvlasničkim ugovorima.

16. Podneskom od 2. ožujka 2016. (str. 1004. – 1007. spisa) tužitelj navodi da zahtjev postavlja i kao suvlasnik osigurane nekretnine, upravitelj i ugovorni zastupnik, i traži naložiti tuženiku da osigurninu isplati na „prolazni račun za posebne namjene suvlasnika“.

17. Ovakva promjena činjeničnog supstrata na kojem tužitelj temelji zahtjev predstavlja preinaku tužbe u smislu odredbe članka 191. stavka 1. ZPP-a, jer tužitelj, pored zahtjeva koji postavlja kao upravitelj, isplatu traži i kao suvlasnik, osim toga izmijenjen je sami zahtjev jer tužitelj traži da sud tuženiku naloži ispuniti obvezu suvlasnicima („na prolazni račun za posebne namjene suvlasnika“).

18. Podneskom od 20.05.2026. tužitelj pojašnjava da je nakon podnošenja podneska u ovom predmetu od dana 02.03.2016. god. i nakon otvaranja stečajnog postupka, a u okviru stečajnog postupka unovčio nekretnine koje čine stečajnu masu, sukladno odredbi čl. 2. st. 2 Stečajnog zakona, a za koje nekretnine se ranije legitimirao kao suvlasnik. Sukladno navedenom, kako je tužitelj podneskom od dana 02.03.2016. god. zahtjev postavio i kao suvlasnik, ističe se da je navedena legitimacija naknadno, nakon otvaranja stečajnog postupka i nakon unovčenja predmetne nekretnine u stečajnom postupku, otpala te je tužitelj istim podneskom povukao preinaku tužbenog zahtjeva učinjenu 02.03.2016.

19. Stoga je sud raspravnim rješenjem suda od 26.05.2026. utvrdio da je podnesak od 02.03.2016. povučen.

20. U tom smislu između stranaka nije sporno da upravitelj, iako naveden u ugovoru o osiguranju kao osiguranik, nema pravo na isplatu s osnove osigurnine zbog štete nastale na imovini suvlasnika tražiti usvoje ime i svoj račun, već je on, iako

ovlašten biti strankom u postupku, tužbenim zahtjevom dužan tražiti ispunjenje obveze isplate osigurnine suvlasnicima.

21. Naime, iz odredbe članka 948. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) proizlazi da ugovor o osiguranju imovine može sklopiti svaka osoba ili se može sklopiti u korist svake osobe koja ima opravdani interes na predmetu osiguranja. Osiguranik može biti samo osoba koja ima ili očekuje da će imati opravdani interes da ne nastane osigurani slučaj, jer bi inače pretrpjela neki materijalni gubitak. Osiguranik može zahtijevati naknadu nastale štete pokrivene osiguranjem samo ako je imao pravno dopušten materijalni interes na osiguranom predmetu u trenutku nastupanja osiguranog slučaja.

22. Uz navedeno, prema članku 949. ZOO-a, osiguranjem imovine osigurava se naknada za štetu koja bi se dogodila u imovini osiguranika zbog nastupanja osiguranog slučaja.

23. Iako iz ugovora o osiguranju proizlazi da je tužitelj naveden kao osiguranik, prema definiciji iz Općih uvjeta osiguranja imovine (str. 15. - 20. spisa) koji čine sastavni dio ugovora, osiguranik je osoba čiji imovinski interes je osiguran i kojoj pripadaju prava iz osiguranja. Budući da se radi o osiguranju imovine, a predmet osiguranja je zajednički dio nekretnine i njeni opisani dijelovi, predmetnim ugovorom o osiguranju osiguran je imovinski interes suvlasnika te nekretnine, a ne upravitelja koji nastankom osiguranog rizika nije pretrpio nikakvu štetu.

24. U Uvjetima za osiguranje od opasnosti od požara i nekih drugih opasnosti broj 108-0501 (str. 21. - 24. spisa), koji čine sastavni dio ugovora, navedeno je da su osigurane samo stvari koje su vlasništvo osiguranika (i osobe koje s njim žive u zajedničkom kućanstvu), što također ukazuje na činjenicu da se imovinski interes kod ugovora o osiguranju imovine veže uz vlasnika te imovine, iznimno, uz drugu osobu koja ima takav interes.

25. Iz navedenog proizlazi da upravitelj ne može tražiti od osiguratelja da osigurninu zbog oštećenja imovine suvlasnika isplati njemu, a što je tužitelj tražio postavljenim zahtjevom iz tužbe.

26. Napominje se da je upravitelj sukladno odredbi članka 45. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 i 52/25; dalje: ZVDSP) nalogoprimac suvlasnika, dakle, obvezao se i ovlašten je obavljati određene poslove. Opseg poslova koje je ovlašten i obvezao se obavljati sukladno odredbi članka 378. stavka 3. ZVDSP-a proizlazi iz odredbi Međuvlasničkog ugovora i Ugovora o upravljanju, kao i odredbi ZVDSP-a.

27. Pritom sud je uzeo u obzir i navod tuženika kojim ukazuje i na okolnost da su suvlasnici 2017. sklopili ugovor o upravljanju s drugim upraviteljem, zbog čega tužitelj više ne upravlja predmetnom nekretninom ni zajedničkom imovinom suvlasnika, kao i na činjenicu koju tužitelj ne osporava, da je tužitelj u stečajnom postupku koji je pokrenut tijekom ovog parničnog postupka tražbinu koja je predmet ovog spora uvrstio u popis imovina i obveza kao svoju imovinu (str. 1291. spisa).

28. U postupku je utvrđeno da tužitelj ima aktivnu legitimaciju za tražbinu koja je nastala dok je obnašao funkciju upravitelja zgrade. Naime, Visoki trgovački sud je već na ovo pitanje odgovorio u rješenju poslovni broj PŽ-3956/2022-2 od 26. rujna 2022., kojim je u ovom postupku odbijena žalba društva MDM-upravljanje d.o.o. i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj P-1286/22 od 28. srpnja 2022. Prvostupanjskim rješenjem odbijen je prijedlog tog društva da stupi u parnicu umjesto tužitelja, koji prijedlog on zasniva na navodu da je imenovan upraviteljem nekretnine nakon tužitelja, u tijeku ovog postupka. U obrazloženju drugostupanjske odluke sud navodi, između ostalog, da je odredbom članka 93. stavka 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 i 52/25) dana je aktivna legitimacija upravitelju zgrade da vodi postupke, slijedom čega je upravitelj, u konkretnom slučaju Trgovački centar Milenij d.o.o., ovlašteno pokrenuo predmetni postupak u odnosu na tuženika radi naplate osigurnine zbog nastanka osiguranog slučaja, te u parnici nastupa kao tužitelj, dakle kao stranka. Dalje je obrazloženo da je u slučaju promjene upravitelja za stupanje novog upravitelja na mjesto tužitelja u ovoj parnici potrebna suglasnost parničnih stranaka, a dosadašnji upravitelj ima aktivnu legitimaciju zastupati suvlasnike u odnosu na predmetnu tražbinu i nakon što je prestao biti upravitelj, jer je predmetna tražbina (osigurani slučaj) nastala za vrijeme u kojem je bio upravitelj.

29. Slijedom navedenog u odnosu na prigovore tuženika kojima osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, sud je utvrdio da je tužitelj u vrijeme nastanka osiguranog slučaja bio upravitelj zgrade te da je u tom svojstvu bio ovlašten poduzimati radnje radi zaštite interesa suvlasnika, uključujući i pokretanje predmetnog postupka. Činjenica da je tijekom postupka došlo do promjene upravitelja i to više puta ne dovodi do gubitka aktivne legitimacije tužitelja u ovoj parnici, budući da je predmetna tražbina proizašla iz osiguranog slučaja nastalog u vrijeme dok je tužitelj obavljao poslove upravitelja.

30. Nadalje, u postupku je utvrđeno da za stupanje novog upravitelja na mjesto tužitelja u ovoj parnici nije došlo jer za takvu procesnu sukcesiju nije postojala suglasnost parničnih stranaka, slijedom čega tužitelj ostaje stranka postupka.

31. Dakle, slijedom svega navedenog tužitelj kao tadašnji upravitelj ima aktivnu legitimaciju zastupati suvlasnike u odnosu na predmetnu tražbinu i nakon što je prestao biti upravitelj, jer je predmetna tražbina (osigurani slučaj) nastala za vrijeme u kojem je bio upravitelj.

32. Međutim, nakon što je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak to tužitelj ne može tražiti plaćanje na druge račune, nego sukladno Stečajnom zakonu koji se ima primjenjivati kao *lex specilis* će stečajni sud koji provodi postupak nad tužiteljem po primitku novčanih sredstava provesti namirenje vjerovnika, u konkretnom slučaju izlučnog vjerovnika Suvlasnika stambene zgrade.

33. Odredbom čl. 2. st. 2. Stečajnog zakona jasno su određeni ciljevi stečajnog postupka odnosno da se stečajni postupak provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima.

34. Odredbama čl. 137. do 157 Stečajnog zakona definirani su vjerovnici stečajnog postupka.

35. U podnesenoj Obavijesti o izlučnom pravu od 14.05.2026., u koju je sud izvršio uvid, proizlazi da su Suvlasnici zgrade obavijestili stečajni sud i stečajnog upravitelja o svom izlučnom pravu na novčanu tražbinu u ovom parničnom postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebi, poslovni broj P-445/2026 (ranije P-1286/2022) na način da se ista tražbina po uplati na račun stečajnog dužnika plati izlučnom vjerovniku jer isto nije dio stečajne mase za namirenje drugih stečajnih vjerovnika, a što je i potvrđeno drugostupanjskom odlukom u ovom predmetu.

36. Podneskom od 20. svibnja 2026. tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev na način da isplatu utuženog iznosa traži na račun depozita stečajnog postupka koji se vodi nad tužiteljem, uz oznaku namjene sredstava za suvlasnike predmetne zgrade.

37. Tuženik je istaknuo prigovor da podnesak tužitelja kojim je specificirao tužbeni zahtjev predstavlja preinaku tužbe u smislu članka 191. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, navodeći da tužitelj više ne traži isplatu na način kako je to ranije zahtijevao, već određuje drugi račun za uplatu te time mijenja sadržaj svog zahtjeva.

38. Sud takav prigovor nije prihvatio.

39. Iz sadržaja spisa proizlazi da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svom ukidnom rješenju ocijenio da je raniji podnesak tužitelja od 2. ožujka 2016. predstavljao preinaku tužbe, budući da je tužitelj tada, osim zahtjeva koji je ranije temeljio na svom položaju upravitelja, zahtjev postavio i kao suvlasnik te tražio da tuženik svoju obvezu ispuni suvlasnicima na prolazni račun za poslovne namjene suvlasnika.

40. Dakle, razlog zbog kojeg je u ranijoj procesnoj situaciji ocijenjeno da postoji preinaka tužbe nije bila sama činjenica određivanja računa na koji bi se izvršila uplata, već promjena činjenične osnove zahtjeva i promjena osobe u čiju se korist tražilo ispunjenje obveze.

41. U međuvremenu je navedeni podnesak tužitelja povučen, a tužitelj je tužbeni zahtjev od 20.05.2026. specificirao na način da traži da tuženik iznos osigurnine isplati tužitelju Trgovačkom centru Milenij d.o.o. u stečaju, uplatom na račun depozita Trgovačkog suda u Zagrebu za stečajni postupak koji se vodi nad tužiteljem, uz naznačeni opis plaćanja za suvlasnike zgrade Ljudevita Posavskog 3, Sesvete.

42. Prema ocjeni ovog suda, navedenim podneskom od 20.05.2026. nije izmijenjen tužbeni zahtjev u smislu odredbe članka 191. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

43. Naime, tužitelj nije izmijenio stranke u postupku, nije promijenio pravnu i činjeničnu osnovu na kojoj zahtjev temelji, niti je promijenio iznos koji potražuje od tuženika. Predmet spora i dalje je ostvarenje prava iz istog ugovora o osiguranju i isplata iste novčane tražbine.

44. Činjenica da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem određeno da se isplata izvrši na račun depozita Trgovačkog suda u Zagrebu za stečajni postupak, uz oznaku da se radi o sredstvima za suvlasnike, ne predstavlja postavljanje novog zahtjeva niti zahtijevanje ispunjenja obveze drugoj osobi.

45. Takvo određivanje računa predstavlja prilagodbu načina izvršenja obveze okolnostima nastalim nakon otvaranja stečajnog postupka, pri čemu se poštuju pravila stečajnog prava kao posebnog pravnog režima namirenja osoba koje polažu prava na predmetna sredstva.

46. Sud pritom ima u vidu pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske prema kojem prava iz predmetnog ugovora o osiguranju pripadaju suvlasnicima kao osobama čiji je imovinski interes osiguran, a ne upravitelju kao osobi koja nije pretrpjela štetu na svojoj imovini.

47. Međutim, navedeno shvaćanje ne dovodi do zaključka da se svakom izmjenom načina isplate automatski mijenja tužbeni zahtjev. U konkretnom slučaju tužitelj ne traži da se obveza tuženika ispuni izravno suvlasnicima, niti ponovno postavlja zahtjev u svoje ime kao suvlasnik, već zahtijeva ostvarenje iste tražbine na način koji omogućava da se, u okviru stečajnog postupka, sredstva isplate osobama kojima prema materijalnopravnom odnosu pripadaju.

48. Stoga opis plaćanja "za suvlasnike zgrade Ljudevita Posavskog 3, Sesvete" ne predstavlja promjenu osobe kojoj se sudskom odlukom nalaže ispunjenje obveze, već oznaku svrhe uplate i povezanost s pravima suvlasnika koja će se ostvarivati u okviru stečajnog postupka.

49. Slijedom navedenog, sud zaključuje da podneskom od 20.05.2026. kojim je tužitelj specificirao tužbeni zahtjev nije izvršena preinaka tužbe, već je određen način izvršenja tražene činidbe u skladu s novonastalim okolnostima otvaranja stečajnog postupka, zbog čega je prigovor tuženika o preinaci tužbe valjalo odbiti kao neosnovan.

50. Takvim specificiranjem tužbenog zahtjeva tužitelj je otklonio dvojbe glede načina ostvarivanja tražbine, budući više ne traži isplatu na račun koji bi sam raspolagao kao krajnji korisnik, već zahtijeva uplatu u okviru stečajnog postupka u kojem će se ostvarivati prava osoba kojima predmetna sredstva prema materijalnopravnom odnosu pripadaju.

51. Neosnovani su navodi tuženika da bi zbog činjenice što pravo na osigurninu materijalno pripada suvlasnicima u ovom postupku morali nastupati suvlasnici kao stranke odnosno da tužitelj kao upravitelj nema ovlaštenje zahtijevati ostvarenje tražbine. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u ukidnom rješenju je već zauzeo shvaćanje da dosadašnji upravitelj ima ovlaštenje zastupati suvlasnike u odnosu na predmetnu tražbinu, budući je osigurani slučaj nastao u vrijeme dok je obavljao poslove upravljanja predmetnom nekretninom. Istodobno je ukazano da tužitelj ne može tražiti isplatu osigurnine u svoje ime i za svoj račun već zahtjev mora biti usmjeren na ostvarenje prava suvlasnika. Upravo radi postupanja po navedenom pravnom shvaćanju tužitelj je u ponovljenom postupku specificirao način isplate tražene tražbine na način da se uplata izvrši na račun depozita u stečajnom

postupku jer je tražbina metarijalnopravno vezana uz suvlasnike. Kako je već navedeno u ovom postupku nije došlo do promjene osobe tužitelja niti su suvlasnici stupili na mjesto tužitelja. Tužitelj je i nadalje ista pravna osoba koja u ovom postupku ostvaruje tražbinu povezanu sa predmetnim osiguranim slučajem, a okolnost da se sredstva koja su predmet ovog zahtjev trebaju ostvariti u korist suvlasnika ne dovodi do zaključka da su suvlasnici stranke ovog postupka niti je došlo do subjektivne preinake tužbe. Navodi tuženika kojima problematizira tko su suvlasnici, koji su njihovi suvlasnički udjeli te jesu li pojedini suvlasnici eventualno prenijeli ili odustali od određenih prava odnose se na pitanje na ostvarivanje prava na predmetnim sredstvima i njihova raspodjela u okviru stečajnog postupka, a ne na pitanje procesne dopuštenosti tužbenog zahtjeva u ovoj parnici. Jednako tako, prigovor tuženika da se uplata na račun depozita Trgovačkog suda u Zagrebu ne može izvršiti za navedenu svrhu ne utječu na ocjenu radi li se o preinaci tužbe već se navedeni prigovori odnose se na modalitet ispunjenja obveze, a ne na postojanje obveze tuženika iz predmetnog ugovora o osiguranju niti na osnovanost tužbenog zahtjeva. Tužitelj ovako postavljenim zahtjevom ne traži isplatu predmetnih sredstava u svoju korist već određuje način izvršenja obveze u okolnostima stečajnog postupka. Stoga nisu osnovani navodi tuženika o subjektivnoj preinaci niti prigovor zastare budući u konkretnom slučaju nije došlo do promjene osobe tužitelja niti do preinake tužbenog zahtjeva. Sve okolnosti na koje tuženik ukazuje koja se odnose na postojanje izlučnog prava suvlasnika, njihov pravni položaj, identitet suvlasnika, njihove suvlasničke udjele kao i način ostvarivanja njihovih prava u stečajnom postupku ne predstavljaju pitanja od utjecaja na ocjenu jeli došlo do preinake tužbe u smislu čl.191. ZPP-a. Okolnost jesu li suvlasnici u stečajnom postupku prijavili odnosno ostvarili izlučno pravo ne utječe na postojanje obveze tuženika iz ugovora o osiguranju već predstavljaju pitanje o kojem se odlučuje u okviru stečajnog postupka. Neovisno o navedenom na strani tužitelja sudjeluje umješlač zastupnik suvlasnik predmetne nekretnine koji je dostavio obavijest o izlučnom pravu u stečajni postupak (list 2252-2254), stečajni upravitelj je o tome da je zaprimio prijavu izlučnog vjerovnika obavijestio podneskom i ovaj sud, a tuženik koji je također i vjerovnik u stečajnom postupku mogao je izvršiti i neposredni uvid u stečajni spis. Pitanja vezana uz postojanje i opseg izlučnog prava kao i način namirenja izlučnih vjerovnika nisu predmet odlučivanja o dopuštenosti specificiranog tužbenog zahtjeva niti dovode do zaključka da je došlo do preinake tužbe. Neosnovani su i daljnji navodi tuženika da tužitelj predmetni postupak vodi radi ostvarenja vlastite tražbine odnosno radi namirenja vjerovnika stečajne mase jer tužitelj ne traži isplatu osigurnine za sebe već određuje način izvršenja obveze putem računa depozita stečajnog postupka. Činjenica da će se ostvarenje prava suvlasnika provesti u okviru stečajnog postupka ne znači da tužitelj nastupa u svoje ime i za svoj račun niti da su suvlasnici postali stranke u postupku. Kako je već navedeno nije došlo do subjektivne preinake tužbe budući da tužitelj ostaje stranka u postupku, a prava suvlasnika se ostvaruju u okviru stečajnog postupka.

52. Podneskom od 07.07.2026. tužitelj je specificirao već postavljeni tužbeni zahtjev na način da naznačuje uplatni račun da se naloži tuženiku izvršiti plaćanje na račun depozita Trgovačkog suda u Zagrebu za stečajni spis koji se vodi nad tužiteljem pod posl. br.: St-1247/2018, broj računa IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d, Model HR05, Poziv na broj: 540-1247-18.

53. Navodi da u opis plaćanja s obzirom na fiskalne račune po novoj zakonskoj odredbi koja je stupila na snagu sa 01.01.2026. god. tužitelj ne može sada

točno tražiti specifikaciju opisa plaćanja jer nema saznanja o mogućnostima programa izdavanja fiskalnih računa tuženika pa neovisno što god tuženik po uplati upiše u opis plaćanja stečajni sudac odlučuje o namjeni navedenih novčanih sredstava na depozitnom računu suda za stečajni spis. Stečajni upravitelj je dužan u svojim tromjesečnim izvješćima obavještavati sud i vjerovnike o promjenama u sudskom postupku, kao i o ovom parničnom postupku, a stečajnom spisu prileži i izlučni zahtjev suvlasnika zgrade koji stečajni sudac ne može zanemariti.

54. Naime, neovisno od broju uplatnog računa, i opisa plaćanja koji će pisati pri uplati za slučaj uspjeha u ovom sporu, o namirenju odlučuje stečajni sudac u okviru stečajnog postupka.

55. Dakle, već gore navedeni zaključak ovog suda da se ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva nije doveden u pitanje niti podneskom tužitelja kojim je dodatno specificirao tužbeni zahtjev, na način da je naznačio račun depozita Trgovačkog suda u Zagrebu za stečajni spis koji se vodi na tužiteljem. Naime iz sadržaja tako specificiranog tužbenog zahtjeva proizlazi da tužitelj i nadalje traži ispunjenje iste novčane tražbine, dok određivanja računa na koji bi se eventualno izvršila uplata predstavlja samo određivanje načina izvršenja obveze u okolnostima otvorenog stečajnog postupka. Činjenica da u konačno specificiranom zahtjevu nije posebno navedena oznaka da se radi o sredstvima suvlasnika već je naznačen račun stečajnog suda za konkretan stečajni spis ne predstavlja promjenu tužbenog zahtjeva niti njegovu preinaku budući se radi samo o određivanju načina izvršenja utvrđene obveze dok se namjena i raspodjela tih sredstava uređuju u okviru stečajnog postupka. Sama tehnička oznaka uplate ne mijenja pravnu svrhu i okolnost zbog kojih se zahtjev tako postavlja.

56. Za ovaj postupak je odlučno da tužitelj predmetnu tražbinu ne ostvaruje kao svoju imovinu, već da je prema utvrđenjima drugostupanjskog i ovog suda riječ o tražbini povezanoj s pravima suvlasnika dok će se pitanja ostvarivanja tih prava rješavati u stečajnom postupku.

57. S tim u vezi priklop stečajnog spisa St-1247/18 te saslušanje predstavnika suvlasnika i novog upravitelja nije bilo potrebno jer činjenice koje je tuženik njima namjeravao dokazivati, a koje se odnose na izlučne vjerovnike i tijekom stečajnog postupka nisu pravno odlučne za ocjenu aktivne legitimacije tužitelja niti za odlučivanje o osnovanost tužbenog zahtjeva u ovom postupku pa je tuženikov prijedlog odbijen. Sud je odbio i prijedlog tuženika za dostavu zemljišno knjižnih izvadaka za sve suvlasnike predmetne nekretnine budući da se navedenim dokazom ne utvrđuju činjenice odlučne za donošenje odluke u ovom predmetu. Identitet pojedinih suvlasnika i visina njihovih suvlasničkih dijelova nisu odlučni za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva niti postojanje obveze tuženika iz predmetnog ugovora o osiguranju, a osim toga podaci o suvlasnicima zgrade javno su dostupni i u zemljišnim knjigama i u registru zajednice suvlasnika u kojem je dostupan i podatak o OIB-u zgrade. Predmet spora je postoji li obveza tuženika iz ugovora o osiguranju i u kojem iznosu, a to pitanje ne ovisi o tome tko je danas pojedini suvlasnik niti koliki je njegov udio.

58. Dakle, neovisno o činjenici da je tijekom postupka došlo do promjene upravitelja, nije dovedeno u pitanje ovlaštenje tužitelja za vođenje ovog postupka u

odnosu na predmetnu tražbinu budući se osigurani slučaj nastao u vrijeme kao je tužitelj bio upravitelj. Pri tome tužitelj predmetnim zahtjevom ne traži isplatu predmetne osigurnine za sebe već ostvarenje prava suvlasnika kroz stečajni postupak.

59. Slijedom navedenog sud je ocijenio neosnovanim prigovor tuženika o nedostatku aktivne legitimacije tužitelja.

60. Dalje, tuženik i umješač prigovor višestrukog ili dvostrukog osiguranja (ne iznose činjenice o vrijednosti osigurane stvari) temelje na tvrdnji da su tuženik, Basler osiguranje d.d. i Croatia osiguranje d.d. bili ugovorni osiguratelji iste stvari i za isti rizik. Pritom se tuženik poziva i dostavlja u spis policu osiguranja kao dokaz ugovora o osiguranju imovine sklopljenog između društva Phoenix capitis d.o.o. i osiguratelja Croatia osiguranje d.d. (str. 293. – 297. spisa) i policu osiguranja kao dokaz ugovora o osiguranju sklopljenog između društva Pheonix capitis d.o.o. i osiguratelja Basler osiguranje d.d. (str. 298. – 299. spisa). Osnovanost tih prigovora ne proizlazi iz stanja spisa.

61. Iz članka 958. ZOO-a proizlazi da se odredbe o višestrukom i dvostrukom osiguranju primjenjuju ako je neka stvar osigurana kod dva ili više osiguratelja od istog rizika, za isti interes, za isto vrijeme i za istog osiguranika.

62. Iz police osiguranja osiguratelja Croatia osiguranje d.d. proizlazi da su od požara osigurani strojevi i oprema na lokaciji Trgovačkog centra Millennium, ugovoreno je osiguranje od prekida rada zbog požara, osigurane su zalihe i građevinski objekti. Iz police osiguratelja Basler osiguranje d.d. proizlazi da je predmet osiguranja građevinski dio objekta građevne kategorije površine 5100 m². Nije bilo sporno da su ova tri osiguratelja potpisala promemoriju u kojoj utvrđuju iznos štete na zajedničkim dijelovima predmetne građevine i dogovaraju da će svaki s osnove naknade te štete uplatiti ovdje tužitelju iznos od 1.508.461,05 kn. Nije sporno niti da su tužitelju ugovaratelji uplatili iznos koji su dogovorili. Međutim, tužitelj navodi da se ugovor o osiguranju s tuženikom odnosio na zajedničke dijelove zgrade, dok je svaki suvlasnik u odnosu na svoj suvlasnički dio mogao sklapati police osiguranja imovine za svoj posebni dio. Također navodi da je uplate koje je primio od Croatia osiguranje d.d. i Basler osiguranje d.d. proslijedio društvu Phoenix Capitis d.o.o., osiguraniku iz tih ugovornih odnosa.

63. Tužitelj je u ovom postupku tražio isplatu osigurnine u visini troškova popravka zajedničkih dijelova zgrade, na koju pravo imaju svi suvlasnici. Tuženik tijekom postupka nije osporio da je ugovor o osiguranju koji je osnova tužiteljevog zahtjeva sklopljen radi osiguranja zajedničkih dijelova zgrade. Prema tome utvrđeno je da iz isprava u spisu ne proizlazi osnovanim prigovor višestrukog ili dvostrukog osiguranja jer iz police osiguranja koje je društvo Phoenix Capitis d.o.o. sklopilo s osigurateljima Croatia osiguranje d.d. i Basler osiguranje d.d. ne proizlazi da se radi o istom predmetu osiguranja.

64. Pogrešno umješač na strani tuženika smatra da je sud morao utvrditi za svaki od dijelova zgrade i opreme koji su zajednički, a koji posebni dijelovi te umanjiti utvrđenu visinu štetu za sve isplaćene iznose za dijelove koji se preklapaju. Budući da nije sporno da su predmet osiguranja ugovora sklopljenog s tuženikom zajednički dijelovi zgrade koji su oštećeni, onaj tko tvrdi da je u odnosu na te dijelove (sve ili samo

neke) šteta naknađena dužan je iznijeti konkretne činjenice. Pri čemu, uz okolnost da to ne proizlazi iz isprava u spisu, iznijeti činjenice ne znači izjaviti da se dijelovi osigurane stvari preklapaju.

65. Kako tuženik ističe postojanje višestrukog odnosno dvostrukog osiguranja koja činjenicu koja mu koristi, na njemu je teret dokazivanja te činjenice.

66. U ponovljenom postupku tuženik traži da se izvrši građevinsko i financijsko vještačenje na okolnost da li su osiguravajuća društva isplatila tužitelju zajedno sa tuženikom cijelu štetu ili veći dio štete koja je ovdje predmet postupka.

67. Sud smatra da navedeni dokaz nije odlučan odnosno potreban za utvrđenje pretpostavki višestrukog odnosno dvostrukog osiguranja. Naime, iz odluke drugostupanjskog suda proizlazi da je stranka koja ističe prigovor da je šteta za iste dijelove osigurane stvari već naknađena dužna iznijeti konkretne činjenice o preklapanju predmeta osiguranja i naknađenoj šteti. Tuženik, međutim, niti u ponovljenom postupku nije naveo koji su konkretni zajednički dijelovi zgrade koji su predmet ovog postupka već naknađeni iz drugih ugovora o osiguranju, po kojim policama i u kojim iznosima. Sama tvrdnja da su drugi osiguratelji izvršili isplate, odnosno prijedlog da se vještačenjem utvrdi jesu li isplatili cijelu ili veći dio štete, ne predstavlja konkretizirani činjenični navod o postojanju istog predmeta osiguranja i istog osiguranog interesa, već bi izvođenjem takvog dokaza sud tek utvrđivao postoji li uopće činjenična osnova za istaknuti prigovor. Niti financijskim vještačenjem ne može se utvrđivati postojanje dvostrukog osiguranja, budući da dinamika izvršenih isplata sama za sebe ne predstavlja odlučnu činjenicu, bez prethodnog utvrđenja da su se isplate odnosile na isti predmet osiguranja i isti interes. Dokazni prijedlozi ne služe utvrđivanju činjenične osnove koju je stranka bila prethodno dužna iznijeti, već se izvode radi provjere i utvrđenja spornih činjenica koje su stranke konkretizirano navele. Iz istog razloga sud je odbio i dokazni prijedlog za saslušanje odgovornih osoba drugih osiguravajući društva budući su ti dokazni prijedlozi predloženi radi utvrđivanja navodnog dvostrukog osiguranja, a tuženik nije iznio činjeničnu osnovu da se radi o istom predmetu osiguranja, a iz spisa kako je gore navedeno ne proizlazi da se radi o istom predmetu osiguranja. Također, sud je odbio i dokazni prijedlog tuženika za dostavom potvrde da je iznos od 3.016.922,00 tužitelj uplatio na račun Phoenix Capitas d.o.o. budući da navedena okolnost nije odlučna za rješenje ovog spora. Kao što je gore navedeno iz police osiguranja koje je to društvo sklopilo sa Croatia osiguranje i Basler osiguranje ne proizlazi da se radilo o istom predmetu osiguranja, a tuženik nije iznio konkretne činjenice.

68. Stoga je sud predloženo vještačenje, saslušanje svjedoka i zatraženi dokaz da je iznos vraćen Phoenix Capitas d.o.o. odbijeno kao nepotrebno.

69. Dalje, radi utvrđenja visine osigurnine, kojoj je tuženik prigovorio, provedena su vještačenja po vještaku strojarske i građevinske struke, iz kojih je sud utvrdio da prema odredbama ugovora o osiguranju i Općih i posebnih uvjeta za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti koji su sastavni dio tog ugovora, troškovi popravka zajedničkih dijelova građevine i oštećenja mehaničkih dijelova strojarskih i elektroinstalacija zajedničkih prostora (lift, pokretne stepenice, električne instalacije, instalacije centralnog grijanja) iznose 895.667,48 eur, u što je uključen porez na dodanu vrijednost. Zadatak vještacima sud je odredio u skladu s odredbama ugovora

prema kojima se u slučaju oštećenja stvari naknada iz osiguranja utvrđuje u visini troškova popravka po cijenama materijala i rada u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, umanjenim za iznos procijenjene istrošenosti i vrijednosti ostatka.

70. Tuženik ne osporava činjenice koje su vještaci utvrdili. Iz sadržaja njegovih navoda proizlazi da osporava primjenu materijalnog prava i smatra da osiguranik nema pravo na naknadu troška s osnove poreza na dodanu vrijednost.

71. Umješak na strani tuženika odluku suda o visini zahtjeva osporava navodom da su nalazi i mišljenja sudskih vještaka manjkavi te navodi da je tužitelj popravak mogao izvršiti još u 2013. godini kad je primio uplatu, pa ne bi došlo do daljnjeg propadanja i nastanka dodatke štete. Ukazuje na sadržaj odredbe članka 950. stavka 4. ZOO-a.

72. S obzirom na okolnost da je tuženik putem sudskog pologa platio samo dio osigurnine (249.949,59 eur od 895.667,48 eur koliko iznose troškovi popravka) nema mjesta primjeni odredbe članka 950. stavka 4. ZOO-a. Naime, nije sporno da je na krov objekta postavljen lim koji je objekt štitio od oborina no da su neka oštećenja posljedica nepravovremenog otklanjanja oštećenja koja su izravno nastala u požaru i gašenju požara.

73. Obveza je osiguratelja u rokovima propisanim odredbom članka 943. ZOO-a isplatiti osigurninu ili odbiti zahtjev osiguranika, u protivnom odgovara osiguraniku za štetu koja bi mu zbog toga nastala. Ne može se na pravo na umanjenje osigurnine iz odredbe članka 950. stavka 4. ZOO-a pozvati osiguratelj koji nije pravovremeno isplatio osigurninu i tvrditi da se propust osiguranika sastoji u tome što nije izveo popravke za koje nije raspolagao potrebnim sredstvima.

74. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu poreza na dodanu vrijednost, sud nalazi da se visina štete utvrđuje prema troškovima potrebnim za uspostavu prijašnjeg stanja, sukladno ugovoru o osiguranju i pripadajućim uvjetima. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da tako utvrđeni troškovi uključuju i porez na dodanu vrijednost kao sastavni dio cijene radova i materijala.

75. Prema odredbi čl. 1085. st. 1. ZOO, odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a prema odredbi iz čl. 1090. ZOO, sud će uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročene štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

76. U citiranim zakonskim odredbama sadržano je temeljno pravilo o popravljaju materijalne štete, a to je uspostava prijašnjeg stanja u oštećenikovoj imovini, odnosno isplata naknade štete u novcu u onom iznosu koji je potreban da se uspostavi stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Oštećenikova materijalna situacija treba se dovesti u ono stanje u kojem je bila prije štetne radnje.

77. Temeljnom pravilu o popravljaju materijalne štete nije moguće udovoljiti ako se oštećeniku ne priznaje i pravo na naknadu štete koja u sebi uključuje i porez na dodanu vrijednost.

78. Slijedom navedenog, tužitelj ima pravo na naknadu štete u punom iznosu, uključujući i porez na dodanu vrijednost, jer je porez na dodanu vrijednost dio novčanog iznosa potrebnog da se materijalna situacija oštećenika dovede u stanje prije štetne radnje u smislu čl. 1085. ZOO. To što je tužitelj eventualno u sustavu poreza na dodanu vrijednost ne utječe na institut naknade štete, kako je naprijed opisano.

79. Osim toga oštećenik ima pravo na naknadu štete koja uključuje i porez na dodanu vrijednost iako nije popravio oštećenu stvar niti je imao izdatke radi popravljanja stvari. U tom smislu su i odluke ovog suda, primjerice Rev-512/2023-3 od 28. kolovoza 2024., Rev-2480/10-2 od 14. siječnja 2014. itd. Iz shvaćanja proizlazi da ono ne čini razliku između fizičkih i pravnih osoba, odnosno osoba koje su u sustavu PDV-a.

80. Stoga neosnovani su navodi tuženika o iznosu PDV-a na dosuđeni iznos štete.

81. Prema tome, visina štete na zajedničkim dijelovima građevine je 557.154,96 eur / 4.197.884,06 kn uvećano za PDV od 25% u iznosu od 139.288,74 eur/1.049.471,02 kn sveukupno 696.443,70 eur/5.247.355,08 kn + trošak sanacije elektro-strojarskih instalacija i pripadajuće opreme je 159.379,03 eur/1.200.841,30 kn uvećano za PDV u iznosu od 39.844,76 eur/300.210,33 kn, sveukupno 199.223,78 eur/ 1.501.051,63 kn.

82. Slijedom navedenog, ukupna šteta(zapravo vrijednost sanacije) sukladno Općim uvjetima iznosi 895.667,48 eur sa PDV.

83. Prema odredbi 949. st.1. ZOO, osiguranjem imovine osigurava se naknada za štetu koja bi se dogodila na imovini osiguranika zbog nastupanja osiguranog slučaja, a prema odredbi st.2. istog članka iznos naknade ne može biti veći od štete koju je osiguranik pretrpio nastupanjem osiguranog slučaja.

84. Dakle, visina štete koju je tužitelj pretrpio iznosi sveukupno 895.667,48 eur i kada se na taj način dobivene vrijednosti sanacije umanji za neprijeporno plaćenih 200.207,19 eur/1.508.461,05 kn, (a što tuženik ne osporava) dobije se iznos od 695.460,30 eur koliko je još tuženik u obvezi tužitelju platiti.

85. Polazeći od toga da je u ranijem postupku, na temelju provedenih vještačenja, već utvrđena osnova i visina štete, a koje utvrđenje kao takvo među strankama više nije sporno, ovaj sud nije ponovno provodio dokaze u tom dijelu, već je prihvatio činjenična utvrđenja iz ranijeg postupka kao pravilna i potpuna.

86. U ponovljenom postupku nakon ukidnog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske tužitelj je povukao podnesak od 02.03.2016. koji je bio predmet ocjene drugostupanjskog suda, te je specificirao tužbeni zahtjev određujući način isplate utužene tražbine. Stoga je u ovom postupku valjalo ocijeniti predstavlja li tako uređeni tužbeni zahtjev preinaku tužbe u smislu odredbe čl.191. ZPP o čemu je ovaj sud zauzeo shvaćanje da se u podnescima tužitelja od 20.05.2026. i 07.07.2026. ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva.

87. Isto tako u ponovljenom postupku ostalo je sporno pravno pitanje prava na naknadu poreza na dodanu vrijednost, u kojem dijelu je sud, imajući u vidu navode stranaka i mjerodavne odredbe materijalnog prava, zauzeo pravno shvaćanje o postojanju prava tužitelja na naknadu tog dijela štete. U ponovljenom postupku sud je po pravom shvaćanju drugostupanjskog suda utvrdio i da u konkretnom slučaju nije riječ o višestrukom ili dvostrukom osiguranju, a tuženik nije tijekom ponovljenog postupka iznio nove niti konkretne činjenice te je sud odbio takav prigovor tuženika kao što je gore obrazloženo.

88. Kako je u postupku utvrđena osnova i visina obveze tuženika iz ugovora o osiguranju, te kako ne postoje zapreke za isplatu osigurnine na način kako je to sada postavljenim tužbenim zahtjevom zatraženo, sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim te je riješeno kao pod točkom I izreke presude.

89. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 943. st.4. ZOO prema kojoj osiguratelj koji ne ispuni svoju obvezu isplate osigurnine u zakonom propisanom roku duguje osiguraniku zakonske zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju.

90. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. ZOO-a.

91. Prilikom odlučivanja o troškovima postupka sud je cijenio konačan uspjeh stranaka u ovom postupku kao jedinstvenoj procesnoj cjelini, uzimajući u obzir da je prethodnom presudom, koja je djelomično ukinuta, dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.084.372,56 eur pravomoćno odbijen dok je za iznos od 140.083,75 eur pravomoćno utvrđeno povlačenje tužbe, slijedom čega je tužitelj u sporu ostvario djelomičan uspjeh.

92. Odluka suda o zahtjevu stranaka za naknadu troška parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 2., čl. 155. i 156. ZPP-a, Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 125/11, 157/13, 118/18 i 51/23) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23; dalje: OT), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora koja se tijekom postupka mijenjala.

93. Budući da su stranke djelomično uspjele u sporu, sud je primjenom metode računske sredine utvrdio njihov konačan parnični uspjeh, vrednujući uspjeh po osnovi i po visini zahtjeva.

94. Tužitelj je uspio u osnovi 100%, a u visini 36,22%, što čini konačan uspjeh od 68,11% za tužitelja i umješaka na strani tužitelja, a tuženik u osnovi 0%, a u visini 63,77% što čini konačan uspjeh od 31,89% za tuženika.

95. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak i to: za sastav tužbe u iznosu od 16.777,00 eur (Tbr. 7/1 OT), za sastav podneska od 15.02.2013. u iznosu od 16.777,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 1.919.916,61 eur, 15.05.2013., 08.12.2014., 15.04.2015. u iznosu od 16.355,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 1.779.832,86 eur i 12.05.2025. u iznosu od 10.222,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 695.460,30 eur (Tbr.8/1 OT), za

sastav podnesaka od 15.07.2015., 20.12.2016., 22.03.2017., 30.03.2018., 29.09.2023., 20.02.2025. 22.05.2025. i 21.05.2026. u iznosu od po 200,00 eur (Tbr.8/3 OT), za zastupanje na ročištima 04.12.2013., 26.09.2014., 02.02.2016., 07.06.2016., 22.05.2019., 25.01.2023., 06.05.2025. u iznosu od 16.355,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 1.779.832,86 eur i 13.05.2025., 04.06.2025., 26.05.2026., 15.07.2026. i 22.07.2026. u iznosu od po 10.222,00 eur prema vrijednosti predmeta spora od 695.460,30 eur (Tbr.9/1 OT), sve uvećano za PDV od 25% u iznosu od 65.000,00 eur, kao i za trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u sveukupnom iznosu od 1.327,32 eur, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 326.372,32 eur.

96. Kako je tužitelj u postupku uspio sa oko 68,11 %, u tom omjeru priznati parnični trošak iznosi 222.292,19 eur, uvećan za trošak vještačenja u iznosu od 5.945,30 eur, koji trošak je tužitelju priznat u cijelosti, sveukupno 228.237,49 eur, te je odlučeno kao u toč. II izreke presude.

97. Slijedom navedenog, tužitelju prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 104.080,13 eur. Osim toga, ne pripada mu ni zatraženi iznos za sastav podnesaka od 31.01.2014., 27.05.2014., 24.12.2014., 20.10.2015., 27.02.2016., 08.02.2018., 04.06.2018., 20.12.2018., 31.01.2024., 29.01.2016. , 08.03.2017. 02.06.2025. te 08.07.2026. u zatraženom iznosu od po 20.000,00 eur uvećano za PDV jer navedeni trošak u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a nije bio potreban radi vođenja parnice. Nije mu priznat niti trošak sastava žalbe od 17.07.2025. zatražen u iznosu od 25.000,00 eur uvećano za PDV od 25%, sveukupno 460.330,13 eur.

98. Tužitelj je odbijen s prekomjernim zahtjevom troška po pojedinačnim radnjama prema vrijednosti predmeta spora u sveukupnom iznosu od 350.000,00 eur.

99. Slijedom navedenog, ukupni nepriznati trošak tužitelja iznosi 810.330,13 eur, slijedom čega je odlučeno kao u točki VI izreke.

100. Odmjeravajući troškove tuženika, sud napominje da je tuženik u spis priložio dva troškovnika, primarni troškovnik te identičan troškovnik koji je naslovio kao "troškovnik za povučeni tužbeni zahtjev". Troškove specificirane u tom troškovniku sud nije uzeo u obzir, budući da su u njemu navedene identične parnične radnje koje su već obuhvaćene prvim priloženim troškovnikom, te bi priznavanje istih dovelo do nedopuštene dvostruke naplate istih procesnih radnji. Naime, parnični postupak je jedinstven, te tuženik sukladno čl. 155.st.1. ZPP-a ima pravo isključivo na naknadu onih troškova koji su bili nužni za vođenje parnice. Činjenica djelomičnog povlačenja tužbe ne daje pravo na kumuliranje troškova, već se utjecaj tog povlačenja ogleda isključivo kroz konačni postotak uspjeha stranaka u sporu.

101. Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak zastupanja po odvjetniku i to: za sastave podnesaka od 11.10.2023., 23.10.2023. i 14.02.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur (Tbr.8/1 OT), za sastav podnesaka od 26.07.2022. i 18.05.2026. u iznosu od po 200,00 eur (Tbr.8/3 OT), za zastupanje na ročištima 25.01.2023. i 06.05.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur (Tbr 9/1 OT) prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.779.832,86 eur a prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 695.460,30 eur za zastupanje na ročištima 13.05.2025., 04.06.2025.,

26.05.2026. i 22.07.2026. u iznosu od po 10.222,00 eur (Tbr 9/1 OT), za zastupanje na ročištu 15.07.2026. u iznosu od 100,00 eur (Tbr.9/5 OT) te za sastav žalbe od 16.07.2025. u iznosu od 10.222,00 eur (Tbr.10/1 OT) uvećano za vrijednost PDV-a od 25%, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 166.731,25 eur.

102. Tuženiku sukladno uspjehu pripada 31,89 % od navedenog iznosa, tj. 53.170,59 eur te je odlučeno kao pod točkom III izreke.

103. Slijedom navedenog, tuženiku prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 113.560,65 eur. Osim toga, ne pripada mu ni trošak za sastave podnesaka od 23.08.2022. i 30.01.2023. u iznosu od po 16.356,00 eur te od 05.06.2026. u iznosu od 10.022,00 eur uvećano za PDV od 25% jer navedeni trošak u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a nije bio potreban radi vođenja parnice.

104. Tuženiku ne pripada niti zatraženi trošak sastava podnesaka od 26.07.2022. i od 18.05.2026. prema Tbr.8/1 OT (preko dosuđenog) u iznosu od 16.156,00 eur, odnosno 10.022,00 eur uvećan za PDV od 25% jer Tbr.8/3 propisuje za sastavljanje ostalih podnesaka 50% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 100 bodova.

105. Ne pripada mu niti razlika od zatraženog iznosa od 2.555,50 eur do dosuđenog u iznosu od 2.455,50 eur uvećan za PDV od 25% jer Tbr.9/5 propisuje za ročište koje je odgođeno prije početka raspravljanja 25% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 50 bodova.

106. Slijedom svega navedeno odlučeno je kao pod točkom VII izreke.

107. Umješacu na strani tužitelja je, na ime troškova parničnog postupka, priznat trošak sastava podnesaka od 14.10.2020. i 24.02.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur prema Tbr. 8/1 OT, te pristupa ročištima 25.01.2023., 06.05.2025. u iznosu od po 16.355,00 eur prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.779.832,86 eur, a prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 695.460,30 eur za zastupanje na ročištu 04.06.2025., 26.05.2026. i 22. 07.2026. u iznosu od po 10.222,00 eur (Tbr 9/1 OT), kao i trošak za sastav podneska 05.10.2023. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8/3 OT), te za zastupanje na ročištu 15.07.2026. u iznosu od 100,00 eur (Tbr.9/5 OT) sve uvećano za vrijednost PDV-a od 25% ili sveukupno 100.038,75 eur.

108. S obzirom da je tužitelj u postupku uspio sa oko 68,11 %, u tom omjeru priznati parnični trošak umješacu iznosi 68.136,39 eur, te je odlučeno kao u toč. IV. izreke presude.

109. Slijedom navedenog, umješacu prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 31.902,35 eur. Osim toga, ne pripada mu ni zatraženi iznos za sastav žalbe na rješenje zatražen u iznosu od 20.000,00 eur uvećano za PDV od 25% jer umješac nije uspio sa žalbom.

110. Odbijen je s prekomjernim zahtjevom troška za sastav podneska od 05.10.2023. u iznosu od 17.578,00 eur (preko dosuđenog u iznosu od 200,00 eur do zatraženog u iznosu od 17.778,00 eur), po Tbr 8/1 OT jer Tbr.8/3 propisuje za sastavljanje ostalih podnesaka 25% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 100 bodova.

111. Ne pripada mu niti razlika za pristup na ročište od 15.07.2026. od zatraženog iznosa od 8.889,00 eur do dosuđenog, u iznosu od 8.789,00 eur uvećana za PDV od 25% jer Tbr.9/5 propisuje za ročište koje je odgođeno prije početka raspravljanja 25% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 50 bodova, kao niti razlika za ročište održano 22.07.2026. od 7.556,00 eur uvećana za PDV od 25% a sve prema vrijednosti predmeta spora.

112. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom VIII izreke.

113. Umješaču na strani tužitelja Zgrada Ulica Ljudevita Posavskog 3, SESVETE, na ime troškova parničnog postupka, priznat trošak sastava podnesaka od 25.05.2026. u iznosu od 10.222,00 eur prema Tbr. 8/1 OT, te pristupa ročištu od 22.07.2026. u iznosu od 10.222,00 eur (Tbr 9/1 OT), kao i trošak za sastav podneska 07.07.2026. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8/3 OT), sve uvećano za vrijednost PDV-a od 25% ili sveukupno 25.805,00 eur.

114. S obzirom da je tužitelj u postupku uspio sa oko 68,11 %, u tom omjeru priznati parnični trošak umješaču iznosi 17.575,78 eur, te je odlučeno kao u toč. V. izreke presude.

115. Slijedom navedenog, umješaču prema omjeru uspjeha u sporu ne pripada trošak parničnog postupka u iznosu od 8.229,21 eur.

116. Odbijen je s prekomjernim zahtjevom troška za sastav podneska od 07.07.2026. u iznosu od 10.022,00 eur (preko dosuđenog u iznosu od 200,00 eur do zatraženog u iznosu od 10.222,00 eur), po Tbr 8/1 OT jer Tbr.8/3 propisuje za sastavljanje ostalih podnesaka 25% nagrade iz Tbr.7.t.1.ali ne više od 100 bodova.

117. Odbijen je i za zatražen pristup ročištu 26.05.2026. u iznosu od 10.222,00 eur uvećan za PDV od 25% jer na navedenom ročištu nije prisustvovao.

118. Nepotrebim je sud ocijenio zahtjev tuženika za naknadu troškova pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eur uvećano za PDV od 25%, a to stoga što se dostava presude strankama koje su obaviještene o ročištu na kojem se presuda objavljuje, u slučaju njihovog nedolaska na ročište za objavu, obavlja putem e-oglasne ploče suda istog dana kad je presuda objavljena pa je stoga trošak dolaska na ročište na kojem se presuda objavljuje nepotreban u smislu čl. 155 ZPP.

119. O zahtjevu tuženika za naknadu parničnog troška nastalog do dana otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, 27. rujna 2019., u iznosu od 470.235,00 EUR, već je pravomoćno odlučeno točkom II. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1286/62 od 2. srpnja 2025., koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br.PŽ-4019/25. Budući da se radi o istovjetnom zahtjevu o kojem je već pravomoćno odlučeno, isti je valjalo odbaciti kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, 8. rujna 2026. godine

S u d a c:
Romina Markovinović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

1. tužitelju po odvjetniku
2. tuženiku po odvjetniku
3. 2 Umješacu na strani tužitelja po odvjetnicima
4. Umješacu na strani tuženika
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088c-c7714**

Kontrolni broj: **07f99-d5658-c210e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.